

Instituudi nõukogus

17. aprillil

* Arutati õppe- ja kasvatus-tööd energeetika teaduskonnas. Kuulati ära teaduskonna dekaani dots. U. Soodla aruanne ja dots. V. Mikkali kaasaruanne.

Märgiti ära teaduskonna poolt saavutatud mõningaid tulemusi õppeedukuse tõstmisel. Teaduskonna õppeedukus on siiski endiselt madalam instituudi vastavõetavatest keskmistest näitajatest.

Vastavalt nõukogu otsusele tuleb teaduskonnas jätkata tööd õppeedukuse edasiseks tõstmiseks, tõsta autotranspordi kateedri õppejõudude kvalifikatsiooni, suurendada nooremate kursuste üliõpilaste osa ÜTÜ-s ja ÜKB-s, välja töötada abinõude plaan kateedrite laboratooriumide moderniseerimiseks.

* Kõne all oli NSVL Kõrge- ja Keskerihariduse Ministeeriumi kolleegiumi 6. apr. 1972. a. otsuse — töökaitsealase õppetöö taseme tõstmise — tähtsuse. Kuulati töökaitse kateedri juhataja dots. kt. G. Kii-veti poolt antud informatsiooni. Saavutustele vaatamata jääb kõrgemate koolide, sealhulgas ka TPI tegevus töökaitse osas veel maha kaasaaja tootmise nõuetest (üksikute erialadel

ei loeta veel töökaitse kursust; laboratoorsed seadmed on primitiivsed või vananenud; loenguid peetakse mittespetsialiseeritud auditooriumides; töökaitse- ja erialakateedrite koostöö pole küllaldane jms.)

Nõukogu otsustas: lugeda alates 1973/74. õ.-a. töökaitse kursust kõigis õppevormides ja kõigile erialadele; töökaitse kursus lõpetada eksamiga, TP, TR, TI erialadel arvestusega; tava harjutustunnid 10.-lt semestrilt 9.-le erialadel, kus liimit seda võimaldab; tihendada koostööd töökaitse kateedri ja teiste kateedrite vahel; pöörata suuremat tähelepanu diplomiprojektides töökaitse küsimuste läbitöötamisele.

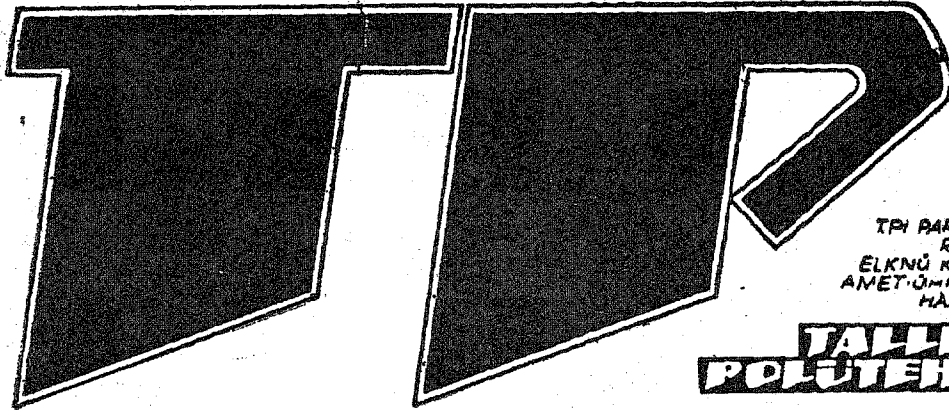
* Kuulati ära teadusala direktori prof. H. Lepiksoni ettekanne instituudi välissidemest 1972. a.

Suurenenud on väliskomandeeringute osatähtsus, samuti TPI osa NSV Liidus viibinud välismaa teadlaste vastuvõtmisel.

TPI töötajate ja üliõpilaste väliskomandeeringute üldarv 1972. a. oli 123.

Nõukogu võttis vastu otsuse instituudi välissidemete efektiivsuse suurendamiseks ja selles töölõigus seni veel esinevate puuduste kõrvaldamiseks.

KÕIGI MAADE PROLETAARLASED, ÜHINEGE!



TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, ELKNU KOMITEE JA AMETÜHINGUKOMITEE HAALEKANNA

TALLINNA POLÜTEHNIK

Nr. 15 (709)

Reedel, 11. mail 1973

XXV AASTAKÄIK

НАША ПОБЕДА

Никогда не изгладится из памяти советского народа Великая Отечественная война против фашизма — самой черной и злобной силы мирового империализма. Сейчас весь мир знает те кровавые намерения, во имя которых Гитлер и его сподвижники бросили вооруженные до зубов дивизии на Советский Союз. Тысячи документов — свидетельство того, как долго и тщательно готовили фашисты эту жестокую истребительную войну.

Коммунистическая партия, Советское правительство никогда не забывали об угрозе мирового империализма. Во всей своей деятельности они исходили из указаний В. И. Ленина: «... быть начеку, помнить, что мы окружены людьми, классами, правительствами, которые открыто выражают величайшую ненависть к нам. Надо помнить, что от всякого нашествия мы всегда на волоске».

Да, советские люди знали о военной опасности, помнили о ней и не сидели сложа руки. Быстрыми темпами развивалась тяжелая промышленность. Росли энергетические ресурсы страны, расширялись государственные резервы и мобилизационные запасы. Наплачивался выпуск новых образцов танков, самолетов, орудий... И все-таки удалось сделать далеко не все. Но ряду причин, главным образом объективного характера, мы не успели перевооружить части, находившиеся на переднем крае нашей Родины.

Таким образом, гитлеровская армия, заранее отмобилизованная, развернутая и сосредоточенная на участках главных ударов, имевшая 2-х летнюю практику ведения современной войны, оказалась в более выгодных условиях. Выдвинув вперед свои мощные танковые клинья, она сумела нанести тяжелый урон советским войскам, прорваться к жизненно важным центрам нашей Родины.

Но и в этих тяжелейших условиях первое в мире государство рабочих и крестьян не дрогнуло. Советская Армия остановила гитлеровские полчища под Москвой, вырвала их из рук инициативу под Сталинградом и перешла в решительное наступление.

Как и в годы гражданской войны, защищать свое Отечество уходили целые комсомольские организации.

23 июня 1941 года комсомольское собрание Московского Государственного Университета имени М. В. Ломоносова объявило свою организацию мобилизованной на защиту Родины. Тысяча студентов ушла добровольно на фронт. Две тысячи участвовали в сражении обороны

тальных рубежей. За героизм, проявленный в годы войны 3,5 миллиона воинов-комсомольцев награждены орденами и медалями Советского Союза. Семь тысяч членов ВЛКСМ удостоены звания Героя Советского Союза.

Весна 1945 года может по праву быть названа весной освобождения мира от фашистской чумы. Человечество вечно будет помнить смелого, простого, честного человека — советского солдата, солдата-освободителя.

Победа Советского Союза — это наша политическая экономическая и военная победа. Это победа нашей коммунистической идеологии, великой силы марксизма-ленинизма, неистощимой духовной мощи советских людей, их высокой социалистической сознательности.

28 лет прошло с тех памятных дней. Давно отгремели победные залпы майского салюта. Советский народ занят мирным, созидательным трудом.

Но пока существует империализм, не снимается и не может быть снята с повестки

дня забота об укреплении обороноспособности СССР.

Поэтому в основу всей военно-патриотической работы среди студентов нашего института, его комсомольских организаций, должно быть положено незыблемое правило — воспитывать юношей и девушек на революционных, боевых и трудовых традициях Коммунистической партии, Ленинского комсомола, советского народа.

Отмечая 28-ю годовщину нашей победы над фашистской Германией, мы, участники Великой Отечественной войны, всегда помним о том, что Ленинский комсомол, наши юноши и девушки были и впрямь будут активными и надежными помощниками в укреплении обороноспособности Советского государства, в воспитании молодого поколения в духе беззаветной преданности своему народу, верности ленинским заветам, стойкости и отваги, готовности отдать все силы, а если понадобится — и жизнь для защиты любимой Родины.

Участник Великой Отечественной войны полковник В. БУЧЕЛОВСКИЙ.

Rektori käskkiri

«Tallinna Polütehnikule» aktiivse organisatsioonilise ja sisulise kaastöö tegemise eest AVALDAN ajakirjanduspäeva, 5. mai puhul KIITUST TPI kollektiivi järgmistele liikmetele: AGUR, USTUS — dotsent, elektronarvutite kateedri juhataja;

OK, HILLE — «Tallinna Polütehniku» toimetaja; TOMSON, JAAN — dotsent, elektrotehnika teaduskonna dekaan;

VIMMSAARE, KUULO — dotsent, filosoofia kateedri juhataja;

HANSALU, LAINE — a/ü-komitee esimees; BAZANOV, VLADIMIR — kehalise kasvatus kateedri vanemõpetaja;

KILK, ALEKSANDER — elektrotehnika aluste kateedri assistent, TPI matkaldubi esimees;

PÖDER, OLGA — poliitilise ökonomia kateedri dotsent, «Tallinna Polütehniku» vastutav toimetaja;

SIBUL, MARI — TPI raamatukogu vanemraamatukoguhoidja;

JÜRVEITSON, ASTRA — TP-61 üliõpilane;

FISMAN, ALEKSANDER — LT-47 üliõpilane;

KOSSITSENKO, SERGEI — LA-67 üliõpilane;

KULLISON, ENE — TL-61 üliõpilane;

LOIGOM, URVE — KO-61 üliõpilane;

LÄTT, RIHO — TP-41 üliõpilane;

MADRUS, MARJU — TT-81 üliõpilane;

POLLISINSKI, KAUPU — MT-61 üliõpilane;

SIIRDE, KAAREL — KA-41 üliõpilane;

TIPPO, REET — TP-81 üliõpilane;

VELLEND, NEEME — KÜ-61 üliõpilane.

TPI rektor A. AARNA

TEATAB SÜT-i STAAP

Opperühmad, kel on suvevaheajaga rohkem kui 6 nädalat, peavad tegema 2 nädalat suviseid ühiskondlikke töid TPI rektoraadi ja komsomollikomitee ühise otsuse põhjal.

Tööd on võimalik teha järgmistel aegadel:

2.—13. juulini;

16.—27. juulini;

30. juulist 10. augustini;

13.—24. augustini.

Tööobjektid:

majandusosakond, ühiselamud,

ehitusjaoskond, Klooga spordibaas,

vastuvõtukomisjon, raamatukogu, staadion.

Iga rühm valib sobiva tööobjekti ja töökoha ning märgib need rühmale antud nimekirja. Vastava nimekirja esitab rühma komsorg 20. maiks SÜT-i staabile (staabi asukoht ruumis A-II-128).

SÜT-ist on vabastatud EÜE-73 liikmed ja asutuste stipendiaadid (vastava tõendi esitamisel). Muudel mõjuvatel põhjustel vabastuse taotlejatel esitada avaldused SÜT-i staabile 20. maiks.

Töögruppide moodustamise aluseks on rühmade avaldus ja osavõtt hoogtööpäevakutest.

SUVISTE ÜHISKONDLIKE TÖÖDE STAAP

MATK LÄKS KORDA

8. mail kogunesid meie instituudi õppejõud — teenistujad ja üliõpilased VTK matkale. TPI Spordiklubi 25. aastapäeva märgi omanikeks said kõik matkast osavõtjad — neid oli kokku üle 2000.

Matk oli eeskujulikult organiseeritud ja andis kena vahelduse «tubasele» üheltiigutamisele.

ДЕНЬ ПОБЕДЫ



Монумент «Матери—Родины» на Мамеевской кургане Волгограда.

7 мая исполняется 78 лет с того дня, когда великий русский ученый А. С. Попов осуществил первую в истории человечества передачу по радио, доказав возможность применения электромагнитных волн для беспроводной передачи сигналов на расстояние. В знак признания огромного исторического значения этого научного подвига день 7 мая принято в нашей стране отмечать как ДЕНЬ РАДИО.

Парадоксально, но факт: Россия — родина радио — сильно отставала в развитии радиосвязи от других капиталистических стран.

Объяснялось это как общей отсталостью страны, так и инертностью царского аппарата.

Бурное развитие радио и связанной с ним промышленности началось в России после Октябрьской революции. Большую роль сыграли мероприятия Советского правительства и лично В. И. Ленина, придававшего первостепенное значение организации «газеты без бумаги и без расстояния». Весной 1922 года в



Группа ЛА-67 изучает радиостанцию Р-107.

виги связистов в годы Великой Отечественной войны. Сотни тысяч были награждены орденами и медалями. 278 человек удостоены звания Героя Советского Союза. 106 военных связистов стали кавале-

ровой техники маневрируют на поле боя, повинаясь воле командира. Кто передает приказы и распоряжения войскам? — Военные связисты, радисты. Кто связывает порой отдаленный маленький гарни-

День Радио и военные связисты

лерами Ордена Славы всех 3-х степеней.

Минуло более четверти века со дня победы над фашистской Германией. Огромные произошли изменения и в войсках связи.

Взять, к примеру, наши военные радиостанции. С их помощью можно поддерживать устойчивую связь в любое время суток практически на любые расстояния. Они смонтированы на высокопроходимых видах транспорта — автомобилях, бронетранспортерах, танках, вертолетах и самолетах.

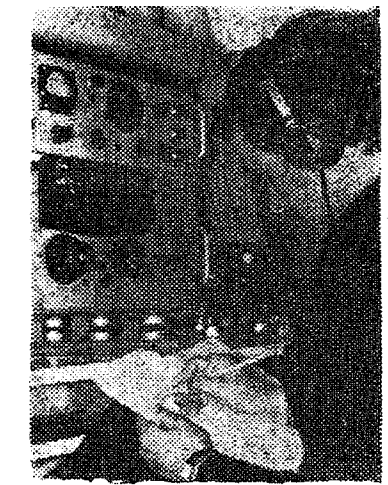
Огромные массы войск и

зон радиолокационной станции с Большой землей? — Радист. Кто, сидя в радиорубке атомной подводной лодки, бороздящей морские глубины, перебрасывает невидимый мостик, соединяющий с Родиной? — Радист. Такую профессию нельзя не любить. Идя навстречу знаменательной дате, студенты нашего цикла показывают высокие показатели по изучению специальности радиста. Среди них: Н. Строганов — АТ-87, Г. Урб — КП-81, Т. Мандре — ЛС-81, А. Салдре — ЛС-81.

М-р П. МАКСИМОВ.



Майор Крахмальников проводит занятия по изучению азбуки Морзе в группе ЛС-61.



Москве была построена радиостанция, ее мощность была 12 киловатт и превышала общую мощность аналогичных станций того времени в Берлине, Париже и Нью-Йорке.

В результате этой большой заботы техника радио в Советской стране за несколько десятков лет прошла колоссальный путь.

В период Великой Отечественной войны наша армия имела на вооружении прекрасные по тому времени отечественные радиостанции — автомобильные, переносные танковые, самолетные и другие. О насыщенности советских войск радиосредствами свидетельствуют такие цифры: в Сталинградской наступательной операции (зима 1942/43 гг.) использовалось около 9 тысяч радиостанций, а летом 1944 года — в Белорусском наступлении — их было свыше 27 тысяч.

Родина высоко оценила героический труд и боевые под-

Соревнуются студенты

С 9 по 20 апреля инженерно-техническим циклом военной кафедры проводились соревнования по военно-техническим дисциплинам, посвященные празднику Советского народа и всего человечества — Дню Победы над немецким фашизмом.

Соревнования имели целью подвести итоги напряженного труда студентов в прошедшем году и повысить их знания и навыки.

Было разработано положение о соревнованиях с учетом пройденных тем студентами III и IV курсов и включены следующие действия:

— Преодоление полосы препятствий.

— Подготовка и запуск двигателя автомобиля.

— Подготовка и запуск мотоцикла «Дружба».

— Выполнение норматива по одеванию противогаза.

— Установка противопехотной мины натяжного действия.

— Обнаружение и обезвреживание противотанковой мины.

Можно с удовлетворением отметить, что подавляющее большинство студентов добросовестно отнеслись к проводимым мероприятиям и упорно боролись за честь учебной группы, взвода.

Ход соревнований оперативно освещался, через 2—3 часа после соревнований весь личный состав мог проверить свои результаты на красочно оформленном стенде, была выпущена фотогазета.

Лучших результатов добились:

а) среди взводов IV курса —

I место — 342 уч. взвод (ММ-87, ММ-88),

II место — 341 уч. взвод (ММ-81, МП-81),

III место — 441 уч. взвод (ЕЕ-81, ЕЕ-82).

б) среди взводов III курса —

I место — 531 уч. взвод (КА-61, КА-67, КО-61, КЮ-61),

II место — 431 уч. взвод (ЕЕ-61, ЕЕ-62),

III место — 332 уч. взвод (ММ-61, МТ-61).

В личном зачете наивысших результатов добились студенты Кинкс (541 уч. взвод — КЮ-81) и Рандала (531 уч. взвод — ТМ-61).

Команды от взводов-призеров будут представлены для награждения денежными премиями и грамотами.

Майор А. НАУМОВ

Материалы подготовил подполковник Мергасов.

Фото В. Евтушенко, П. Максимов.

ГОРОДА — БРАТЬЯ

Города побратимы... Какова история этой прекрасной традиции — породнения городов? Основы этого братства были заложены в годы 2-й мировой войны. Тогда по инициативе Сталинграда породнились город-герой на Волге и Ковентри, наиболее пострадавший от налетов фашистской авиации английский город. Так было положено начало движению за породнение городов во имя высоких целей безопасности народов и международного сотрудничества, которое быстро приобрело авторитет среди мировой общественности.

В 1957 году была создана Всемирная Федерация породненных городов, с первых дней своего существования завоевавшая широкое признание. Целью ВФПГ является стремление через дружбу городов разных стран способствовать взаимопониманию народов, развитию экономического и социального прогресса, в конечном итоге — упрочению мира во всем мире.

Все обширнее становятся связи советских городов с городами других стран мира. Узлы дружбы связывают 120 городов Советского Союза с 253 городами в 40 капиталистических и развивающихся странах.

Тесные дружеские связи сложились у Таллина в последние годы с городом и областью Солонк. Плодотворно сотрудничество Таллина и с финским городом Котка. В 1969 году наш город

породнился с еще одним городом — Венецией.

Взаимный интерес к труду, жизни, истории и культуре друг друга приводит помимо обмена делегациями депутатов, специалистов, работников культуры, науки и просвещения, к таким формам, как поездки художественных коллективов, групп спортсменов, обмен разнообразными выставками, фотоматериалами, литературой, кинофильмами.

Уже традиционными стали Дни Таллина в Котка и Дни Котка в Таллине. Последний такой форум дружбы проводился 4—5 ноября 1972 года в Таллине. На торжественном заседании, посвященном этому событию, мэр г. Котка Тауно Пуукки отметил, что прочный мир и добрососедские отношения между нашими странами служат их дальнейшему процветанию.

СССР с первых дней своего существования претворяет в жизнь идеи мира, дружбы, сотрудничества между народами. Эти идеи служат основным принципом, по которому СССР на протяжении всей своей истории строит свои отношения с другими странами. И еще одним подтверждением верности этим принципам служит стремление Советского государства к породнению городов разных стран мира.

Т. МАЛЯР ЛТ-27.

СОВЕТСКИЙ ОФИЦЕР

В строительстве и укреплении Советских Вооруженных Сил офицерские кадры занимают чрезвычайно важное место. Советский офицер, пользующийся высоким доверием народа, Коммунистической партии и правительства, призван обучать и воспитывать подчиненных. Он непосредственно руководит учебно-воспитательным процессом, лично организует боевую и политическую подготовку воинов. На всех видах занятий и учений, в ходе политмассовой, культурно-просветительной и спортивной работы офицер решает задачи, обеспечивающие гармоническое развитие советских воинов и их всестороннюю подготовку к ведению боевых действий.

К современному офицеру предъявляется много требований, и одно из них может быть заключено в известных словах К. Маркса: «... воспитатель сам должен быть воспитан». По отношению к советскому офицеру «воспитанность» самого воспитателя» включает прежде всего его коммунистическую убежденность и партийность, глубокое знание им военного дела, его высокий общекультурный уровень. Коммунистическая партия в своей Программе требует, чтобы «командный состав настойчиво овладевал марксистско-ленинской теорией, имел высокую военно-техническую подготовку, отвечал всем требованиям современной военной теории и практики, укреплял военную дисциплину».

Высокая марксистско-ленинская подготовка офицера является основой для политической подготовки подчиненных, опорой в его борьбе с пережитками буржуазной идеологии и проникновением ее в среду воинов.

Офицеру необходимо в совершенстве знать военное дело: быть хорошо подготовленным в военно-теоретическом отношении и в области своей непосредственной военной специальности, т. е. естественно, что без прочных

личных военно-профессиональных знаний он не сможет рационально вести обучение и воспитание подчиненных. Все его усилия в учебно-воспитательной работе окажутся беспредметными, а результаты не будут отвечать требованиям ведения современной войны. Многолетняя практика подтверждает, что высокое воинское мастерство и боевые качества быстрее формируются у тех воинов, которых обучают офицеры, являющиеся мастерами военного дела — знатоки ракетной техники, отличные огневики, танкисты, первоклассные летчики, опытные моряки, саперы, связисты.

Среди качеств современного офицера-воспитателя важное место занимает его общая культура. Чем выше культурный уровень офицера, тем большими возможностями он располагает в воспитании подчиненных. Его общее развитие и высокая культура привлекают к нему внимание воинов, обеспечивают ему более высокий авторитет среди них.

Требования к общей культуре офицера в условиях развернутого строительства коммунизма и революции в военном деле заметно возрастают. Современный офицер — человек с широкими познаниями, с высокой технической и общей культурой.

Невозможно успешно воспитывать и обучать современных воинов, обладающих большими духовными запросами, разносторонними интересами, не зная важнейших достижений человеческой мысли в области общественных и естественных наук, техники, военного дела, литературы, искусства. Чтобы вести за собой молодежь, нужно пользоваться ее расположением, жить ее мыслями, увлечениями. А на это способен офицер, который сам увлечен передовыми идеями века, любит книги, регулярно читает газеты и журналы, посещает кино, театр, следит за новым в науке, технике, искусстве, литературе, спорте. Все это позволяет ему чувствовать пульс жизни, идти в ногу с жизнью, вносить новое в воспитание, обучение и быт воинов.

Отвечаем на 4-й странице.

INSENER ja LOODUSKAITSE

Looduskaitsepäeva puhul on kõigiti kohane kokku võtta ja esile tuua panus, mille insenerid on teinud keskkonna kaitseks: uurimistööd õhu ja vetepuhutuse alalt, projektid ja juba rakendatud abinõud. Seda pole vähe. Ka pole meie kollektiivis vähe nendest probleemidest tõsiselt haaratud inimesi. Ent pealkirjas toodud mõistete kõrvaltamine toob esile ka märksa sügavamaid probleeme.

Pool meie rahvastikut elab linnades. Meie linnad tähendavad õppimist ja teadmisi, tähendavad nendest teadmistest sündinud väärtust, uusi jõude ja võimalusi, mis lasevad meil elada paremini kui enne, ja arvukamalt.

Linn on süsteem, mis kiiresti kasvab loodusliku keskkonna arvel. Veel kiiremini kasvab linnast sündiv industriaalne tootmine ja laiendab oma mõjusfääri — seda jällegi loodusliku keskkonna arvel. Aga linn ja kõik temast tulenev piisib ja areneb inseneride töö tulemusena. Kas niisuguses olukorras võib üldse rääkida insenerist kui looduse kaitstast? Probleemi saab esitada tera-

vamaski vormis: kas küllusliku tulevikuühiskonda rajades ei muuda me tulevaste põlvkondade eksisteerimist küsitavaks?

Kutset «metsa tagasi» ei saa me paraku täita, sest mets ei mahuta meid enam ega jõua ka toita. Loodust kahjustavad tehnoloogilised protsessid võiks seaduse korras seisma panna, aga vaevalt oleks kalade mäng puhtas jõevees tühja kõhu korral nii kena vaadata kui nüüd, mil oleme sõõnud. Rabalaukad, jõhvikasood ja vanad talutared on ilusad, aga jääksid nad niisama ihaldatavaks, kui meil võetaks võimalus tagasipöördumiseks nende keskeist sooja mugavasse tuppa?

Jõudsiime sõlmprobleemini, mille võiks esitada tuttava metsailema sõnadega, kes turistidest mahasõideid metsakultuuri juures lausub: «Looduskaitse on nüüd nii moes, et väga vähe on veel inimesi, kes looduse heaks oleksid nõus millestki loobuma.»

Loobuda siiski tuleb. Eelmiste intpõlvade poolt terahaaval kogutud teadmised ja jõud on akumuleerunud

praeguse põlvkonna kätte tohutute võimalustena. Rakendades kõik võimalused materiaalse külluse kõige kiiremaks saavutamiseks, peame loobuma juba oma lähimate järglaste tervisest. Eraldades olulise osa ressursidest keskkonna kaitseks ja taastamiseks, ohtumate tootmisviiside väljatöötamiseks, reguleerides mõnede toodanguliikide väljalaset, peame loobuma paljudest ahvatlevatest asjadest.

Kumb tee valitakse? Kahjuse püütakse nii otsustamine kui järgnev vastutus jätta ainult seadusandlike organite osaks, unustades, et seadusandlus täidab meie riigis rahva enamuse tahet. Raske on plaaniorganell õigustada mõne kaubaartikli tootmist mahavõtmist, kui kõik seda soovivad endale hankida. Muru tallamine linna haljasaladel on eeskirjadega keelatud, kuid kas muru puutumatus on sellega tagatud?

Kõigile meile tundub, et täielikuks healooks vajame me veel väga palju asju ja hüvesid. Aga kas oleme püüdnud enesele aru anda sellest, kui

paljud nendest asjadest muutuvad meie silmis väärtusetuks niipea, kui nad on vaevata kättesaadavad kõigile? Ühiskonna kasvavate vajaduste üha täielikumana rahuldamise idee õige tõlgendamise, vajaduse ja soovi, nõude ja moe, tarbimise ja raiskamise mõistete piiritlemine näib kujunevat ühiskonnale tema arengu proovikiviks.

Ühiskonna ja looduse vahekorra kujunemisel on nii täna kui homsetel inseneridel kahekorraselt määrav osa. Insener on esiteks kui tarbija, kelle vajadusi ja soove arvestatakse; teiseks kui tootmise tegelik suunaja. Eelkõige insener peab omama laia silmaringi, vastutustunnet, loobumisvõimet ja julgust, et õigesti juhtida tootmist ja sellega kogu ühiskonda tänaste ja homsete vajaduste vahelisel teel. Et jõuda nende omadusteni, selleks ei piisa üksikust loengust, fakti teatavaks võtmisest. Need omadused eeldavad kõrge emotsionaalse tasemega, mitmekülgset arenenud inimest.

Lisaks oma paljudele tunnustele tähendab linn inimesi, kelle

igapäevane heaolu ei sõltu loodusest. Linnainimese käekäiku võivad mõjutada küll tema isiklikud võimed, ülemuse arvamus, tervis, isegi loteriõnn, aga ei kunagi vihmahoog, tuuled, rohukasv või varased õökülmad. Erinevalt oma eellasest on linlane kaotanud otsese ja moraalse seose elava loodusega.

Tänapäeva looduskaitse ei ole üksnes seadusandlus ja insenerlikud kaitseabinõud. Looduskaitse seisneb inimese lähenemises loodusele, tema taastoomises looduse esteetiliste väärtuste juurde niisugusel määral, et nende väärtuste kaitseks tehtud loobumised ei olegi enam loobumised, vaid kõige sügavam rahuldus.

Kui kaugel oleme sellest praegu? Tänapäeva rada murupeenral tähendab otseselt vaid seda, et atmosfääri jääb «laekumata» paar grammi hapnikku. Aga kui täiskasvanud inimene ei suuda loobuda võimalusest teha kaks sammu vähem oma teekonnal bussipeatusesse, on ta siis võimeline rohkemaks?

dots. L. PIKKOV
Eesti Looduskaitse Seltsi
TPI sektsiooni
juhataja esimees

ENSV rahvamajanduse areng esitab järjest suurenevaid nõudmisi autotranspordile. See omakorda suurendab vajadust autotranspordi eriala spetsialistide järele.

Üliõpilaste vastuvõtt TPI-s autotranspordi erialale algas 1954./55. õ.-a. sügissemestrist. 1955./56. õ.-a. sügissemestri viidi laevajõuseadmete eriala III kursuse üliõpilased üle autotranspordi erialale. See oli eriala lõpetajate esimene lend 1958. a. kevadel. Eriala lordin mehaanikateaduskonna soojusenergeetika kateedri juures, kus kateedri kolleegide juhatajaks oli dots. J. Ivand, kes luges eriala üliõpilastele autotranspordi ja termodünaamika kursusi. Eriala algaastail olid profiileerivate ainetega õppejõududeks prof. A. Aarna (kütused ja määrained), dots. H. Tiismus (autoelektriseadmed), dots. E. Liiver (autode tootmine ja remont), dots. N. Rozanov (autode teooria), dots. kt. R. Levit (autode tehniline ekspluatatsioon ja autoveod).

Esialgseks laboratoorseks baasiks oli põhiliselt soojusenergeetika kateedri sisepele-

mismootorite laboratoorium, kus laboratoorseid töid tehti autode GAZ-MM ja «Austin» ning traktori DT-54 mootorite baasil.

Autode ehituse, tehnilise ekspluatatsiooni ja remondi kursuste laboratoorseid töid tehti Tallinna autotransporditeaduskonnas nr. 1 ja autoremontitehases. Tootmis- ja diplomieelset praktikat organiseeriti Leningradi Autotranspordi Valitsuse eesrindlike autotranspordi ettevõtete.

Autotranspordi kateedri loomiseks 1958./59. õ.-a. sügissemestril pandi kindel alus autotranspordi eriala arengule. Kateedri juhataja kohale kinnitati dots. E. Soonvald. Soojusenergeetika kateeder eraldas autotranspordi kateedri esialgseks tegutsemiseks minimaalse pindala ca 10 m², ja põhivahendeid. Eriala normaalseks arenguks oli vajalik asuda laboratooriumide väljehitamisele ja seadmetega komplekteerimisele. Aastatel 1959—62. valmis roo-

justenergeetika hoonele juurdeehitus. Laboratooriumide väljehitamise ajaks viidi kateeder üle Kalinini tn. 101, nn. nantsse peahoonesse, kus 1960./61. õ.-a. oli kateedri käsutuses kaks ruumi üldpinnaga 56 m². Sellel perioodil asuti intensiivse hankima laboratoorseid töödeks vajalikke mõõteriistu ja garaaziseadmeid. Kateedri jõududega ehitati õlifiltrite katsetusstand, mis võimaldas ka teis kitsastes tingimustes eksperimentaalset uurimistööd. Vaatamata kateedri laboratoorse baasi piiratusetele tuleb märkida kolleegide üliõpilaskontingendi õppeaastast ja omaalgatust sportliku tegevuse alal. Aastatel 1958.—1963. lõpetas autotranspordi eriala kaitusega 11 üliõpilast. 1958. a. alustas tegevust ÜTÜ autoring. Üliõpilased tegelesid «Moskviit-407» mootori forsseerimisega, ehitasid võidusõiduautot, korraldasid kõrgemate koolide vahelise autoralli ja TPI autoõidu meistrivõistlusi. 1962./63. õ.-a. kevadsemestrist asus ka-

teeder tagasi soojusenergeetikahoonesse.

Algas intensiivne laboratooriumide komplekteerimine seadmetega ning teaduslik uurimistöö. Alates 1962. a. on kateedri kollektiivi teadusliku uurimistöö põhisuunaks «Autode tehnilise hoolduse teaduslik-tehnilised alused». Nimetatud teema kohaselt kujunes kateedris välja kaks suunda nii riigieelarvelise kui ka lepingulise uurimistöö osas. Dots. E. Soonvaldi juhendamisel — autode diagnostika rullstendil, dots. kt. R. Leviti juhendamisel — mootoriõli säästumise dünaamika ja õlifiltrite töö efektiivsus.

Dots. E. Soonvaldi initsiatiivil konstrueeriti ja ehitati esimene autode diagnostika stand vabariigis ja hiljem rida diagnostika stande automajanditele.

Tänu TPI rektoraadile soetatil aastatel 1963—72 kateedri õppeotstarbeks GAZ-53A, komplektne mootorite katse-

stand Tšehhoslovakkia SV-st koos generaatori ja juhtpuldiga, Saksa DV-st piesoelektriline inditseerimise seade. Autoremonti ja Maanteede Ministeerium andis kateedri üle bilansist-bilanssi õppeautodeks YAZ-451 ja M-21, autoõlissii ZIL-MM-555, elektriseadmete katsetendi. Kateeder on käesolevaks ajaks varustatud põhiliste õppeseadmetega (välja arvatud autode remondi laboratoorium). Kuid silmas pidades autokonstruktsioonide täiustamist tuleb kateedril pidevalt jätkata laboratooriumiseadmete moderniseerimist. Autotranspordi kateedri kollektiivi põhieesandeks on arendada kõrgemat haridust kooskõlas teaduse ja tehnika progressiga, täiendada autotranspordi eriala spetsialistide ettevalmistuse kvaliteeti, parandada nende ideelis-poliitilist kasvatamist.

15. a. vältel on autotranspordi eriala TPI-s lõpetanud kokku 295 üliõpilast, neist kolme õppes 41.

R. LEVET
autotranspordi kateedri juhataja

NOOR SPETSIALIST TPI-S

Meie majas on üks noor mees, kel alati tuhat toimetamist käsil ja kes siiski leiab mahti peatumiseks, kui kaaslane nõu küsib. Oma sõnast ta ei tagane, on asjalik, seltskonnas asendamatu. Ameti poolest insener, kes peab korda looma eelarveliste tööde juurutamise käigus. Murrab piiki nende ettevõtetele, kes ei taha andmeid anda. Loodab endale abiks lepingute vastutavaid täitjaid. Tulemuseks peab olema, et TPI-s teaduslikule uurimistööle kulutatud iga rubla toob rahvamajanduses tagasi 2 rubla ja 90 kopikat.

Selle noormehe töölaualt tulevad kõik need arvutused, mis näitavad, kuidas tehtud kulutused annaksid veelgi suuremat efekti.

Kes see mees siis on? Püüan asjasse selgust tuua. Kulgi see ei ole lihtne. Rohkem kui enesest rääkis ta oma sõpradest.

See mees on Vello Kikk. Ta on TPI töötuse juhtimise ja

planeerimise eriala esimese lennu vilistlane. Töötas TPI teadusliku uurimistöö sektori vaneminsenerina. Ei salli ükskõiksust ja keskpärasust. Kõige selle tõttu täiesti sobilik noortehnik, mis on juba ka kinnitust leidnud. Vello on selle aasta algusest TPI teenistujate komsomolialorganisatsiooni büroo sekretär. Algas oli halletsemisväärtus. Vello paneb imestama, kuidas võivad noored inimesed olla nii lotud. Isegi kõige elementaarsemaid asju ei suudeta korda ajada, — võtta end arvele, tasuda liikmemaksud. Mõne ürituse korraldamine sõltub teinekord ainult noorte kohaletoomisest, aga sedagi ei viitsita teha. Sellepärast pole paljud ettevõtmised tulnud nii välja, nagu soovitud, kuid vahepeal varjusurmas olnud komsomolile on siiski elavnenud. Vello ise arvab:

«Palju on veel teha. See kõik on algus. Asjad said alles paigast nihutatud. Nüüd on vaja nad ka käima panna. «Tallinna Polütehnikki» võiks meile rohkem oma lahkete kaasabi pakkuda.»

Kõige selle juures tuleb arvestada, et meie maja teenistujate komsomolitöö korraldamist võib lugeda keeruliseks.

Inimesed on erineva haridustasemega, paljud käivad õhtu koolis. Ka perekond ja kod võtavad oma aja.

«See raskendab sisulist tööd. Väljapääs leiti komsomoligrupid moodustamises ja indivi dualsete kohustuste võtmise. Suuremat tähelepanu oodatakse allasutuste juhatajatelt. Pea leidma võimalusi teenistujate-kommunistlike noorte kaasa haaramiseks üleinstituudilistes komsomoliüritustest. Vello nõuab teistelt ja ega ole ka ise endale kergemat valinud. Ta on Moskva Riikliku Keskpateendiinstituudi diplomand. Diplomi kaitsmine on juuni algul. Hoiame siis põialt. Lähemas tulevikus on kävas kán-

didaadimiinimumi eksamite sooritamine ning kaugõppeaspirantuur.

Rahul võib olla see noor spetsialist, kes nii lühikese ajaga nii hästi on suutnud oma töökohta sisse elada. Vello Kikk on seda suutnud.

Kirja pannud
ASTRA JÜRVEITSON
TP-61

Asjad said alles paigast nihutatud

KEEMIAKANDIDAAT KADRI SIIMER

Tallinna Polütehnilise Instituudi põlevkivikeemia ja sünteetilise laboratooriumi vaneminsener Kadri Siimer kaitses õppeasutuse keemiateaduskonna nõukogu ees väitekirja «Resort» siidide ja laktaamide hüdroksümetüülimise uurimine.»

Väitekirja moodustab ühe osa laboratooriumi uurimustest DFK-vaikude sünteetilise alal. Liimvaigud DFK, mille valmistamine lähteaineks on põlevkivifenoolid, on viimastel aastatel leidnud ehitustegevuses laialdast kasutamist mineraalsete ja sünteetiliste materjalide liimimisel. Kuid neil on suured perspektiivid ka puiduliimide-na. Dissertatsioonitöös pühendas

juhendamisel. Ametlike oponentidena olid väitekirja kaitsmisel tegevad keemiadoktor professor Olaf Eisen ja tehnikakandidaat dotsent Harald Silland.

Keemiateaduskonna nõukogu omistas Kadri Siimerile ühel häälel keemiakandidaadi teadusliku kraadi.

Kadri Siimer lõpetas 1959. aastal Tallinna Polütehnilise Instituudi orgaaniliste ainete tehnoloogia erialal ja on kogu vahepealse aja olnud samas õppeasutuses ametis insenerina. Siiani on ta jõudnud kirja panna kaheksa teaduslikku artiklit, ta on ka ühe autoritunnistuse omanik.

Советский офицер

(Продолжение 2-й страницы.)

М. И. Калинин с полным основанием называл культурность плодотворяющим фактором всякой положительной работы, считая, что чем сложнее, квалифицированнее работа, тем больше культурность требуется для ее выполнения.

Педагогический труд требует от офицера высокого мастерства, развитого мышления, творческого отношения к выбору педагогических средств, приемов и методов, применение которых основывается на учете сложившейся ситуации, индивидуальных особенностей подчиненных, характера взаимоотношений в воинском коллективе.

Таким образом, высокие личные качества офицера, его педагогическое мышление, такт и ма-

стерство являются той силой, которая оказывает решающее влияние на результаты воспитания и обучения личного состава. Эти качества не даются человеку от рождения. Они формируются во время обучения в военном училище и академии, совершенствуются на практической работе.

У нас, студентов технических вузов, эти качества вырабатываются при обучении на военной кафедре. Кафедра воспитывает в нас офицеров, беззаветно преданных делу коммунизма, способных правильно организовать обучение и воспитание личного состава, обеспечить умелое руководство войсками как в мирное время, так и на войне.

Взвод 142 АА-87 И. МИГУЛИН, АА-87 А. РАЕНКО, АА-87 В. РОДИН, АК-87 В. КИРСАНОВ.

KEELEMENELT TEHNIKAKANDIDAADI KRAAD

Tunneme meie kateedri noort juhatajat VALMAR KOKKOTAT alles lühikest aega. Sellest hoolimata on ta oma taktilise suhtumisega inimesesse ja sügava kohusetundega töö vastu võitnud kolleegide poolehoidu.

Valmar Kokkosta isikus on õnnelikku koosõla leidnud tehnikaalane teadusemees ja keeletees. Just niisugust inimest on vaja tehnilise õppeasutuse keelte kateedrile —

meest, kes isiklike kogemuste varal teab, kui palju on tehnikainimesel vaja keelteoskust, ja milles seisnevad keelte õppimise saladused.

Keelte kateedri kollektiiv õnnitleb Teid, Valmar Kokkosta, tehnikakandidaadi teadusliku kraadi saamise puhul ning soovib Teile palju jõudu ja tahtet tehnika ja keele ühendamisel.

Keelte kateedri kollektiiv



Teadmised on meie reitv ja Tallinna Politehnilise Instituudi mehaanikateaduskonna dekaanile

I kursuse üliõpilane
N. N.

Seletuskiri.

Järgnevalt püüan põhjendada oma puudumist järgmistel päevadel. Teisipäeval, 13. 02. 73. a. puudusin keemita loengust põhjusel, et kodust (Viljandist) pidi saadetama joonestuskombain ning kuna kedagi kodus ei olnud, siis pidin ise vastu minema, sest muidu ei oleks seda kuhugi panna olnud. Neljapäeval, 15. 02. 73. a. puudusin vene keele tunnist, kuna ei olnud ühtegi, kes oleks sellest osa võtnud ning üksinda ma sinna ei jäänud. Laupäeval, 17. 02. 73. a. puudusin, kuna ema pidi Viljandist sila mulle külla tulema ja kartuleid tooma, kuna aga ta hilines ning hiljem ei oleks kartuleid kuhugi panna olnud, siis ma masinajoonestamise tunnist puudusin. Esmaspäeval, 23. 02. 73. a. puudusin koolist, kuna jäin Viljandis bussist maha ning järgmise bussiga jõudsin sila alles kell 13.00. Reedel, 26. 02. 73. a. puudusin koolist, kuna viibisin Mustamäe poli-

ÜLIÕPILANE N. LUBAB TEHA OTSUSTAVA PÖÖRDE

kliinikus hambaarsti juures. Esmaspäeval, 29. 02. 73. a. puudusin koolist, kuna ei olnud võimaline kooli tulema, sest saabusin alles hommikul õe pulmast. Neljapäeval, 1. 03. 73. a. puudusin koolist, sest jõudsin võrkpalli võistlusmängust tagasi alles õösel kell 1 ning hommikul ei ärganud väsimuse pärast üles. Neljapäeval, 15. 03. 73. a. puudusin koolist, kuna kolmapäeva õhtul ja õösel vastu neljapäeva viibisin pinginaabri sünnipäeval ja hommikul ei olnud võimaline kooli tulema. Reedel, 16. 03. 73. a. Selle puudumise kohta mul mingit objektiivset põhjust ei ole. Laupäeval, 31. 03. 73. a. puudusin joonestustunnist põhjusel, et jäin magama. Kohale jõudsin alles teise tunni keskel ning kohalolemine ei läinud arvesse. Kolmapäeval, 7. 03. 73. a. puudusin koolist põhjusel, kuna käisin naistepäevaks linnast lilli ostmas, milleks kulus pool päeva.

Järgneva õppetöö kestel püüan hoolikamalt suhtuda õppetöösse ja korralikult kinni pidada õppetitsipliini küsimustest.

4. 04. 73.

N. N.

Programmeerimine arvutil «Nairii-C». Tallinn, 1973, 92 lk., 2000 eks., 16 kop.

Я. Томсон. Электропривод и комплексная автоматизация типовых производственных установок и процессов. Tallinn, 1973, 228 lk., 1000 eks., 42 kop.

TPI trüki- ja kirjastusosakonna väljaandel ilmus:

Экономические категории и их диалектика. Nr. 329. Tallinn, 1973, 104 lk., 350 eks., 48 kop.

В. Келлик. Определения основных понятий политической экономии социализма. II. Tallinn, 1973, 132 lk., 500 eks., 22 kop.

TPI SPORDIKLUBI AJALOOST

HARRI EESMAA
TPI Spordiklubi
esimene esimees
OLEV SAAR
TPI Spordiklubi
esimene juhataja

Käesoleva aasta maikuu möödub 25 aastat TPI Spordiklubi asutamisest. Arvestades TPI suhtelist noorust kõrgemate koolide peres, väärib veerandsajane juubel igati märkimist ja spordiklubi senise töö kokkuvõtete tegemist.

Aastal 1944, mil instituut pärast Tallinna vabastamist uuesti tegevust alustas, loodi instituudis VSÜ «Kalevi» kehakultuurikollektiiv (TPI spordiring), esimeheks üliõpilane A. Soosaar. Kõige populaarsem spordiala oli üliõpilaste hulgas võrkpall. Esimese suurema spordiüritusena peeti 1945. a. kevadel teaduskondadevahelised võrkpallivõistlused. Samal aastal tuli instituudi võrkpallikoondavõistkond Tallinna meistriks.

1947. a. talvel moodustati VSÜ «Kalevi» Kesknõukogu alluvusega Tallinna Akadeemiline Spordiklubi (ASK). ASK-l oli kehakultuurikollektiivid TPI-s Tallinna Riiklikus Tarbekunsti Instituudis (praegu Kunstiinstituut), Tallinna Riiklikus Konservatooriumis. ASK esimees oli TPI vanemõpetaja O. Kiljako.

Aastatel 1947—1948 kujunes välja Tallinna asutuste, ettevõtete ja kõrgemate koolide kehakultuurikollektiivide juhtimise ühtne organisatsioon. Kindel alus loodi VSÜ «Kalevi» Tallinna linnanõukogu tegevusele. NSVL Kõrgema Hariduse Ministeeriumi otsusega moodustati TPI-s kehalise kasvatuse ja spordi kateedri ning määrati kindlaks kehalise kasvatuse ja spordiürituste finantseerimise kord kõrgemate õppeasutuste poolt. Need maudatused olid aluseks TPI Spordiklubi moodustamisele, mille loomise mõtte energiliseks toetajaks oli instituudi tolaeagne direktor R. Mahl. ASK likvideerimist ja TPI kehakultuurikollektiivi reorganiseerimist spordiklubiks pidas vajalikuks ka VSÜ «Kalevi» Kesknõukogu, kes võttis vastu sellekohase otsuse 7. mail 1948. a. TPI Spordiklubi asutamiskoosolek toimus Kopli peahoones 4. juunil 1948. a.

1948/49 õppeaasta ja sellele järgnenud suvevaheaeg oli rikas mitmesugustest spordiüritustest. On säilinud andmeid, et 29. mail 1949. a. üleinstituudilisel kevadjooksukrossil oli parim ehitusteaduskonna vanemõpetaja Verner Kikas, kes jooksis Kopli pargis 1000 m ajaga 2.54.0. 1949. a. tuli TPI võrkpallimeeskond Eesti NSV meistriõistlustel II kohale. Mängijatest on teada P. Jürjo, S. Kurtskin, B. Milk, H. Tõniste, I. Lindpere, Ü. Jeret.

Esimese tegevusaasta kokkuvõtete tegemiseks, põhikirja vastuvõtmiseks ja klubi juhtivate organite valimiseks tuli 14. mail 1949. a. kokku TPI Spordiklubi esimene konverents. Konverents võttis vastu otsuse TPI sügis- ja talvspartakiaadide organiseerimiseks. Need massiüritused toimuvad nüüd igal aastal.

TPI esimene sügispartakiaad oli 4.—25. sept. 1949. a. 9-l spordialal. Osa võtsid TPI teaduskondade kõrval ka Tallinna Riikliku Kunstiinstituudi ja Tallinna Riikliku Konservatooriumi võistkonnad. Spartakiaad lõppes üliõpilaste, õppejõudude ja teenistujate ühise rongkäiguga läbi linn ja lõppvõistlusega Kadrioru staadionil.

Järgneb.

KEELEVEERUD

LIKLIKUD ja LINELISED SAKSAPÄRANDID

Meie keelevaist on viimasel ajal hakanud tublisti paranema. Kus alles hiljuti olid teaduslik-tehniline progress ja meetodiline kabinet, on nüüd kasutusel kohasemad sõnavormid. Paraku küll mitte just alati — ja eriti mitte siis, kui tegemist on linealise pärandiga, s.o. line-sufiksi kasutamisega. Meetodiline nagu ka süstemaatiline, teoreetiline jms. tulid meie keelde vahetult saksa sõnadest *metodisch*, *süstemaatisch* jne. üksnes saksa isch-sufiksi vahetamise teel line-sufiksiga, s.o. mööda minnes sõnadest *meetod*, *metoodika*, *süsteem* jne.

Selline pelk sufiksitate vahetamine tõi meie keelde rea taamusi:

1) jättis unarusse sisuselgema genitiivvormi (tehniline kool pro tehnikakool) kasutamise, nagu sellest juttu oli liik-sufiksi puhul (pidulik õhtu ja peoõhtu).
2) tõi meie keelde keelevõõrad kreeka päritoluga vormid *metoodiline*, *süstemaatiline*, *teoreetiline* jne., mis pole sufiksivormid sõnadest *meetod*, *metoodika*, *süsteem*, *teooria*.

3) suurim taamus kõigest — ähmas eesti ne- ja line-sufiksitate kasutamise süsteemi, mis võimaldaks selgesti rõhutada ühelt poolt liiki kuuluvust (*metoodiline*, *metoodikaline*, *süsteemiline*, *teoorialine*) ja teiselt poolt ligema hinnangu andmist, kus tarvis on ne-sufiksist

(*metoodikane*, *süsteemne*, *teooriane*...)

Seal, kus vene keel sõnavormidega *логический* — *логичный*, *практический* — *практичный* jne. saab alale kuulumist selgesti eristada hinnangu andmisest, oleme oma keeles jõuetud. Peame konteksti najal mõistatama, kas loogiline tähendab loogika alale kuulumist või aruka mõtlemisega kooskõlas olemist.

Eriti täbar on olukord juhtumitel nagu kriitiline, kus üks sõna peab täitma ne- ja line-sufiksivormi ülesandeid kahe sõna -kriis ja kriitika puhul.

Mis siis teha? Siin tuleks käia soovitus järgi, mille andis J. V. Veski juba sajandi algaastatel: «Ei tarvitse võrrelda keelsetegi sõnadega meie keeles *түсіті* talitada kui omadega — rad heidetagu nendesama reeglite alla, mis eest keeles muidu maksmas on».

Kas siit küllalt selgelt ei järeldu sõnavormid nagu: *Loogika*, *loogika-*, *loogikaline* (*логический*), *loogikane* (*логичный*) *praktika*, *praktika-*, *praktikaline* (*практический*), *praktikane* (*практичный*) *süsteem*, *süsteemi-*, *süsteemiline*, *süsteemne* *kriis*, *kriisi-*, *kriisiline*, *kriisine* *kriitika*, *kriitika-*, *kriitikaline*, *kriitikane*

Kui ütleme, et kriitikamärkus oli piirane, või sellest veelgi kibedam — paprikane, miks siis mitte ka, et (väga) kriitikane?

PROF. L. JÜRGENSON

ÜLIÕPILASMEISTRIS TPI

Tallinnas lõppesid Eesti NSV kõrgemate koolide meistriõistlused korvpallis. Esmakordselt võtsid osa kõrgemate koolide konkursist ERKI ja Konservatooriumi üliõpilased.

Täiseduga esinesid seekord TPI korvpallurid. Esmalt alistas ERKI-TRK koondis 106:58, seejärel TPeDi meeskond 71:56. Kohtumises EPA-ga suudeti esimene poolaeg võita 48:43. Võistlus võideti ülekaalukalt 88:65. Turniiri viimasel päeval kohtuti vana rivaaliga — TRÜ meeskonnaga, kes oli samuti kaotusega. Kui esimesed 13 minutit kulgesid tasavägises heitluses tehnikauliõpilaste mõnepunktilisel juhtimisel, siis poolaja lõpul olid nad oma vas-

tastest kindlalt üle ja võitsid 50:32. Ka teisel poolajal kuulus mängu initsiatiiv Tallinna tudengitele ning kogu kohtumine võideti üllatavalt suurelt 111:75.

1973. a. Eesti NSV üliõpilaste meistriteks tulid R. Mitt, J. Lass, T. Randala, V. Kirt, A. Palling (majandusteaduskond), P. Tomson ja A. Kallasvee (mehaanika teaduskond) ning A. Järv, G. Dudkin ja R. Oras (ehitusteaduskond).

Võistlusteaja lõpetavad TPI korvpallurid maikuu Tartus, kus peetakse Eesti NSV meistriõistlused.

J. DUDKIN
treener

MEISTRID SPORTVÕIMLEMISES

TPI sportvõimlejad võtsid kokku õppeaasta jooksul tehtud töö ning selgitasid oma parimad. Naiste klassis tuli TPI meistriks Urve Saar (TE-41), kes meistrikandidaadi järgus võisteldes kogus 35,8 punkti. Teistes järkudes olid parimad: I järk — I. Koptsonova (TI-101), 34,7. II järk — N. Stolnikova (AT-67), 36,0; teine L. Grisko (MM-27), 34,4. III järk — 1. I. Vasjuhina (LR-27), 36,0; 2. M. Pärtel (TI-21); 3. D. Jasko (E-27), 35,9.

Naiskondadest oli parim majandusteaduskond, kellele järgnesid mehaanika- ja energeetika teaduskonnad.

Meeste meistrikandidaadi järgus on kaks võimlejat: V. Antsiferov (MM-47) ja V. Smetanin (MM-28). Nende omavahelistel eelnevatel kohtumistel oli alati peale jäänud V. Antsiferov. Instituudi meistriks tuli aga 50,7 punktiga Viktor Smetanin.

I järgus üllatas A. Grinko (LT-27), võites U. Niinsalu (LR-41). II järgus esines tublilt õpperühma AL-41 üliõpilane T. Klaats, kes tuli esimeseks, kogudes 52,0 p. Järgnesid V. Ljubtsenko (E-27), 51,7 p.

ja O. Baum (AT-46) 45,9 p. III järk — 1. G. Smidt (LT-27), 52,3 p; 2. A. Homjakov (E-49), 51,4 p. 3. A. Vasjutin 49,9 p.

Meeskondadest võitsid mehaanik- ja elektrotehnikute ja chitajate ees.

Kakskümmend üks võimlejat tulid toime järgunõete ületamisega. Parimatele oli spordiklubi välja pannud nägusad vimplid. A. TŠESNOKOV

Avaldame sügavat kaastunnet Jaagule
ISA
surma puhul
Rühm E-44

Vastutava toimetaja aset.
M. RANDVEER

«Таллинский политехник». Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института.

Trükikoda «Ühiselu»

Pikk tn. 40/42.

Hind 2 kop.

MB-05643

Tellimise nr. 1003